JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 3den JUNY, 1826. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM LEE

Wy hebben St. Thomas couranten ontvangen loopende tot den 24sten laatstleden; Londensche berigten in dezelve geplaatst zyn tot den 12den April. Wy vinden met leedwezen het berigt wegens den val der Grieksche fortres Missolonghi. Dezelve is stormenderhand ingenomen en het gansche garnisoen heeft men over den kling doen springen.

Deze tyding is te Marseille aangebragt geworden door eene stoomboot, komende van Corfu. De dag, waarop deze noodlottige gebeurtenis plaats had, wordt niet opgegeven; maar men meldt dat de berigten officieel zyn.

Nu dat het mogelyk te laat is, schynt Engeland zich in de zaken van Griekenland te willen bemoeyen. Men zegt dat de minister Stratford Canning orders ontvangen heeft om mede werkzaam te zyn, met den hertog van Wellington, in zyne onderhandelingen met den keizer Nicolaas; en by den Divan aantehouden, om eenige schikkingen aangaande Griekenland te verkrygen. Men zegt dat de Heer Canning eene nota aan de Porte ingezonden had, waarin hy met krachtige en nadrukkelyke bewoordingen, welke zelfs naar bevelen zwemen, de Porte aanspreekt om alle verdere vyandelykheden tegen Griekenland optescborten, en zich met Rusland te raadplegen ter onderhandeling van vrede en vriendschappelyke schikkingen.

Wy hopen dat deze tyding mogt waar zyn; maar wy vreezen dat de haat te zeer ingeworteld is, welke de een den anderen toedraagt, dan dat zy *inderdaad* tot minzame schikkingen kunnen overeenkomen.

Het schynt dat Engeland thans tot meedogen is bewogen; want welke andere omstandigheden zouden haar van staatkunde doen veranderen; dit maakt de zaak bedenkelyk.

Uittreksels van Nederlandsche nieuwspapieren geplaatst onder dagteekening van Londen 10den April, vermelden dat het Nederlandsche gouvernement geweigerd heeft, de fortres van Duxemburg optegeven (naar alle waarschynelykheid aan de Duitsche bondgenootschap waar van echter niets gemeld wordt) ten gevolge, zoo men zegt, van de verschillen welke volgens Duitsche nieuwspapieren, bestaan tusschen het gouvernement der Nederlanden en Oostenryk en Pruissen, over de vaart op den Rhyn.

De Gazetten van Madrid leveren niets nieuws wegens de krygsverrigtingen tegen de rebelsche troepen welke in de nabyheid van Alicante geland zyn. Men spreekt niets verder wegens den aanval van Merino.

Private brieven van den 2den Maart maken melding van ontscheping van troepen op de brug van Grao; ook wegens den invloed welke dit geval had op de koninglyke vrywilligers.— Men zegt dat hun getal merkelyk vermeerderen en dat zy zeer buitensporig zyn.

Er is iets gaande wegens het afbedanken van den hertog del Infentado, uithoofde van eenige verschillen, welke tusschen hem en zyne ambtgenooten bestaan. Men zegt dat de Heer Caffarez zyn opvolger zal zyn.

De Engelschen hebben zeer ongunstige berigten van hunne bezittingen in Oost Indien ontvangen. De Birmesen hebben te Ava den wapenstilstand verbroken en op den 8sten November met vyandelykheden begonnen.

Volgens private brieven van St. Helena hebben de Birmesen werkelyk de positie van Sir Archibald Campbell aangevallen, een zwaar gevecht had plaats, welke drie achtereen volgende dagen geduurd had, waarin de Engelschen ontzettend veel verlies geleden hebben, in dooden en gekwetsten, zoo wel manschappen als officieren. Men zegt dat de Birmesen op het laatst genoodzaakt waren terug te trekken; maar de Engelschen waren niet in staat hen te achtervolgen.

In Noorderlyk Indien, byzonderlyk te Bhurtpore, waar men een afgryzen heeft aan den naam en de magt van de Oost Indische Kompagnie, zal Lord Combermere die vóór die plaats met eene krygsmagt van 25,000 man en 100 stukken veldgeschut verscheenen is moeite genoeg hebben. Zyne lordschap was in optogt tegen een opperhoofd met name Runjeet Sing. die gerangschikt wordt, onder de krygshaftigste en eerzuchtigste inwoners van Azia.

Men berigt tevens dat de Birmesen de kommissarissen vermoord hebben, die gezonden waren, om den vrede met hen te onderhandelen.

Op den 18den Maart is het lyk van den keizer Alexander overgebragt geworden in de hoofd kerk van Casan te St. Petersburg. De lykstoet was verdeeld in 13 sectien en was zeer statig. De lykkoets werd door acht paarden getrokken, gevolgd door den keizer Nicolaas, den groot hertog Michael, den prins van Oranje en den prins Willem van Pruissen. De hertog van Wellington, de generaal graaf Peter Tolstoi en luitenant generaal Emanuel waren slip dragers. De keizerinnen Alexandra en Maria volgden in een rytuig. Het lyk von op een praalbed verscheidene dagen in de hoofd kerk van Casan blyven liggen, en behoorlyk kennis zou gegeven worden, wanneer de begravenis in de kerk van St. Pieter en St. Paul zal plaats hebben.

In de Amerikaansche couranten leest men, dat aan de Engelschen, die te Buenos Ayres gevestigd zyn, eene voormalige Jezuiten kerk is afgestaan, waarin nu, sedert den 25sten September ll., de Protestantsche godsdienst gepredikt wordt.

"De beruchte Clara Wendel, opperhoofd van eene bende roovers, die talryke takken in Oost en Zuid Zwitserland heeft, is een der zeldzaamste verschynsels van dien aard. Zy is twintig jaren oud, met de zeldzaamste geestvermogens begaafd, zeer schoon, en aan 20 moorden, aan 14 brandstichtingen en aan 1588 diefstallen handdadig."

De expeditie, welke van Cuba vertrokken is, ten einde het fort van San Juan de Ulloa van levensmiddelen te voorzien, en welker mislukking de overgave dier vesting ten gevolge heeft gehad, heeft 750,000 franken gekost. De ongelukkige uitslag dezer expeditie heeft eene groote sensatie veroorzaakt. Men sprak te Cuba van eene vermeerdering der regten op de koopmanschappen, ook was er kwestie van een hoofdgeld op de negers en van eene belasting op de huizen.

De courant van Christiania, van den 8sten December, bevat de officiele tyding van een traktaat, op den 6den November ll., tusschen Z. M. den koning van Zweden en Noorwegen, en Z. M. den koning der Vereenigde Ryken van Groot Britannie, betrekkelyk den slaven handel, gesloten. De koning van Zweden verbindt zich daarby, om, zoo spoedig mogelyk, straf wetten daartegen uit te vaardigen; de verdachte schepen zyn wederkeeriglyk aan de visitatie der oorlogs vaartuigen van beide contracterende partyen en aan verbeurdverklaring onderworpen, ingevalle de vermoedens tegen dezelve geregtvaardigd worden. Daar zullen twee regtbanken worden opgerigt, eene op het Zweedsche eiland Sint Barthelemi en de andere te Sierra Leone op de Afrikaansche kust, om uitspraak te doen over de actien, welke op de aanhalingen der schepen zullen volgen, en ingevalle van eene ongegronde aanhaling, de schadeloosstellingen te regelen.

Gedurende de 25 jarige regering van keizer Alexander, zyn, gedeeltelyk door kontrakten, gedeeltelyk door veroveringen, de volgende landen en provincien met het Russische Ryk vereenigd geworden: 1. De provincie Byalistock. 2. Het grootvorstendom Nieuw Finland 3. Bessarabie. 4 De Perzische provincien tot aan de vloeden Arazes en Kur. 5. Het tegenwoordige koningryk Polen.

De paus had aan alle aartsbisschoppen en bisschoppen van Spanje eene bul gezonden, waarin hy hen gelastte, om, volgens de openbaring vrede en eendragt te prediken. De raad van Kastilie had die bul laten liggen, zonder haar te registreren, en eerst een tyd lang daarna zond hy daarvan eene vertaling aan de autoriteiten, om haar bekend te maken; en nu verzekert men, dat de Heilige Vader, onderrigt zynde, dat de Spaansche prelaten niet voldaan hadden aan de meening dier bul, hun eene tweede heeft gezonden, vergezeld van eene kerkelyke censuur.

Het gouvernement heeft aan eenige bisschoppen bevolen, om verscheidene pastoors, die zy in hunnen dienst geschorst hadden, weder in hunne gemeente te herstellen, hetgeen de bisschoppen besloten hebben te doen, mits dat genoemde geestelyken eene belydenis zouden afleggen, waarin zy verklaren, te erkennen, dat de Paus de stedehouder van Jezus Christus op aarde is, dat hy alleen de magt heeft, om tusschen beide te treden in alles, wat de kerk betreft, zonder dat de burgerlyke overheid, onder eenig voorwendsel, zich daarmede kan inlaten; voorts berouw te gevoelen van gedurende den tyd der Cortes verscheidene boeken gelezen te hebben, die te voren in Spanje verboden waren, en anderen, die de souvereiniteit des volks leeraarden; eindelyk te erkennen, dat er in Spanje geene andere souvereiniteit, dan die van Ferdinand VII. bestaat, en berouw te toonen over alles, wat zy, tydens de omwenteling, tegen dien souverein en zyne regten hebben kunnen zeggen. Men wil, dat de bedoelde pastoors zwarigheid gemaakt hebben, om deze verklaring te onderschryven.

Het volgende is getrokken uit de Constitucioneel van Bogota van den 6den April.

In de Kamer der Vertegenwoordigers te Bogota is op den 31sten Maart eene aanklagte tegen den minister van het hooge geregtshof den Heer Miguel Peña doorgegaan. Hy wordt beschuldigd van aan de publieke schatkist eene som van omtrent 25,000 pattienjes te kort gedaan te hebben, in het overbrengen van Carthagena naar Venezuela, van 300,000 pattienjes, een gedeelte van gelden, welke door het Kongres bestemd was, ten behoeve der landbouwers.

Men zegt dat gemelde Heer Peña, insgelyk de bewerker was, der laatste gebeurtenissen in Venezuela, en het geroep van leve Bolivar en den dood voor Santander; om de straf welke hy te wachten had te ontduiken, vervoegde hy zich by den generaal Paez, en opperde vele klagten tegen den vice president Santander, wegens willekeurige handelwyze; dus doende wist hy de gemoederen van het volk in Venezuela tegen deze te verbitteren en de verandering in de regering te helpen bevorderen.

Het volgende artikel hebben wy getrokken uit de boodschap van den President der Vereenigde Staten van Mexico aan het algemeene Kongres van 1826:

"De koning der Nederlanden, afstammeling van dien Prins van Oranje, bevorderaar der vryheid die zyne onderdanen met billykheid regeert, heeft een provisioneel konsul van Mexiko erkend.

"De Heer De Quartel, afgezant van den koning naar de Republiek, heeft aan my uit naam van zyne regering de verzekering gegeven, der vriendschappelyke gevoelens welke door dezelve voor ons gekoesterd worden."

June 2, 1826.

FOR HAYTI,

THE SCHOONER

CORNELIA.

Will sail on the 7th inst. and will touch with Passengers at Santo Domingo—Jaquemel—Aux Cayes—and Port au Prince or load in full for one of the above mentioned Ports. For particulars please apply to the Master on board or at the Subscriber's House in Pietermaay. No. 14.

JOSEPH MOLLER.

Passengers can be accomodated with their provisions on board.

Curaçao den 30sten Mei 1826.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutby-nacht Gouverneur dezer eilanden, wordt hierby bekend gemaakt:

1. Dat de Heer J. R. Latié Eerste Klerk ter Secretary van den Raad van Policie, by Zyner Majesteits besluit van den 22sten January dezes Jaars No. 124 bevorderd is tot Secretaris van den Raad van Civile en Crimineele Justitie op dit eiland; welken post zyn Ed. op den 1sten der aanstaande maand Juny zal aanvaarden.

2. Dat Zyne Excellentie de Gouverneur voormeld benoemd heeft:

Den Heer A. Beaujon boekhouder op het Hoofd Ontvangers Kantoor, tot de waarneming der pligten en werkzaamheden van Waag en Rooimeester, aanvang nemende den 1sten Juny voormeld,

en

Den Heer J. M. Koops tot extra onder visitateur.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 2den Juny 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 2den Juny 1826.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Finantien, by inschryving aan de meest biedende verkoopen Wisselbrieven ten bedrage van ongeveer *f* 5000 : 00 Nederlandsch Courant voor Militaire Tractementen en Soldyen, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voornoemd op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonie in 'sGravenhage op Twee Maanden na zigt.

De inlevering der billetten van inschryving zal plaats hebben van heden af tot uiterlyk op Dingsdag den 6den dezer vóór twaalf ure, terwyl het antwoord op dezelve den daaraan volgende dag zal gegeven worden.

De Boekhouder en Eerste Commis,

J. PH. BOSCH.

Lyst der sedert den 26sten Mei tot den 2den Juny aangebragte en onafgehaalde brieven.

Leah Lopez Rephael	Moses Tobar
Constantien Zalzedo	Clementina Crasto
Ragel de Isaac Henriquez	Hendriet Stebana Boekhouder
Catherin Vos	Mathias Schotborgh
Maria Lopes	Hans Delima
Maria Thomas	Maria Sorsio Swart
Martina Endrietta	Maria Madalena
Nonchi	Elias y Compania
Rieka Dovasie	J Moreno
Constantja Deberie	M Abenatar
Esther de J Henriquez	J Anela Balz
Alis	P A Olmo
Sara Feryra	J Hernando
Martha Catharina Crugel	J P Groos
Antonia Rosa	F Gayda
Daniel Sasporte	J F de Garmendia
Alesina Alvres Corea	Promera Berrend
Theyn Cardozo	M D Ochoa
Juana Receo	J P de Garcia
Damita Keyse	Santiago Loedel
DavidCohen Henriquez	Anna C Welmis
B Pieterz	Cristina Fanyter
Estebana Eustacia	Sosana Raphe
V Lys	Susana B. Nio

Curaçao den 2den Juny 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

Den 31sten Mei 1826.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende zal op den 12den der aanstaande maand Juny, ten zyne woonhuize aan de Overzyde dezer haven by Publieke Opveiling aan den meest biedende doen verkoopen: eenige Paarden, Merries, Ezels en Koeyen

M. E. VAN DER DYS

TE KOOP.

Bÿ AUGUST MULLER, 5 á 6000 Dakpannen.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

26.	golet Carqueño, Ramires,		Coro
27.	—— Cornelia, Möller,		Puerto Cabello
	—— Concordia, Wever,		Aruba
29.	—— Maria Olivia, Wade,		Coro
	—— Ov. von Scholten, Reed,		St. Thomas
	—— Aimable Soledad, Casseres,		Coro

JUNY.

1	—— Mathilde, Breche,	St. Thomas
2	—— Goede Intentie, Raven,	Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

26.	golet Favorite, Marconie,	Coro
	—— Maria Manuela, Fernandez,	dito
	—— Josephina, Boudewyn,	St. Thomas
	—— Dos Amigos, Gonzales,	Coro
29.	—— Ov. von Scholten, Reed,	Maracaybo
	—— Maria Olizia, Wade,	Puerto Cabello
30.	—— Twee Zusters, Odeber,	Aruba
	—— Concordia, Wever,	Aruba
31.	—— Josephs, Corser,	Rio de la Hacha
	—— Caraqueño, Ramires,	Coro
	—— Aimable Soledad, Casseres,	dito

JUNY.

2.	—— Perceverance, Boom,	dito

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 4den Juny ten 9 ure.

Predikdiënst door Ds. G. B. Bosch.

Sedert onze laatste hebben wÿ gelegenheid gevonden om verscheidene personen te spreken, die alhier uit verschillende plaatsen der Vaste Kust zÿn aangekomen; allen verzekerden dat overal eene diepe rust heerscht; alle zuidelÿke streken als Varinas, de vlakten van de Apure, enz. hadden generaal Paez erkend als civiel en militair opperhoofd der Republiek van Venezuela, en hadden deputatien ter zÿner gelukwensching naar Valentia gezonden; de municipaliteit der verschillende steden had van dien generaal bevel ontvangen om afgevaardigden naar Valentia te zenden voor het aanstaande Congres dat den 10den Junÿ zou geopend worden.

Generaal Paez droeg boven alles, zorg dat de militairen welke sedert vele maanden niet betaald waren hun achterstallige zeuden ontvangen, tot dat einde waren de ingezetenen der verschillende plaatsen getaxeerd om bÿ wÿze van lening hunne belastingen vooruit te betalen; het aandeel van Puerto Cabello zegt men 30,000 patienjes te zÿn.

Het algemeene gevoelen was, dat zoo het Kongres te Santa Fé troepen wilde afzenden om Venezuela weder onder deszelfs gehoorzaamheid te brengen, deze troepen vruchteloos zoude opgeofferd worden, uithoofde der meerdere krÿgsmagt van Paez en de gehechtheid van deze troepen aan zÿn persoon. Het gedrag van het Kongres te Santa Fé om Paez van zÿne waardigheid te ontzetten en een ander, die niet alleen zÿn plaatsvervanger maar tevens zÿne personele vÿand was, tot zÿn opvolger te benoemen, wordt algemeen afgekeurd.

Uit de oostelÿke provintien als Cumana, Guÿana, enz had men nog geene tÿding; men dacht alleen dat Bermudez die aldaar het bevel voert, tegen deze nieuwe omwenteling was, doch zÿne magt is te zwak om zÿne mening door geweld te onderschragen.

Uit Maracaÿbo waren insgelÿks nog geene berigten, doch daar deze stad aan het oude kapitein generaalschap behoord heeft, zoo twÿfelde men niet of zÿ zoude zich thans tot Venezuela voegen en niet tot Nieuw Grenada.

Men was zeer verlangend om het gevoelen van Bolivar te vernemen over het lot van zÿn geboorteland, doch daar de President Verlosser zich in Opper Peru zal bevinden als bÿ deze tÿding ontvangt, zoo zullen er vele maanden verloopen eer hieromtrent iets beslissends zal bekend zÿn.

Mengelingen.

Uittreksel van eenen brief van Makassar, van den 1sten April 1825.

Onlangs ben ik in eene Commissie geweest, om aan het hof van *Goa*, bÿ gelegenheid van den dood des konings, het rouwbeklag te gaan afleggen. Des morgens ten 9 ure zettede ik mÿ met twee der gecommitteerden in het rÿtuig, terwÿl de tolk reeds was vooruit gezonden, om onze komst aantekondigen. Bÿ het koninklÿke paleis vonden wÿ eene groote menigte volks verzameld, bezig met toebereidselen voor de begrafenis. Allen hadden bÿ die gelegenheid hunne krissen afgelegd. Aan den ingang van het paleis werden wÿ door den *Tomilalang Morda* of tweeden Rÿksbestuurder ontvangen, die ons naar boven geleidde. Hier vonden wÿ in een groot vierkant vertrek het lÿk van den koning, onder eene soort van rood bamboezen verhemelte liggen, waarover spreÿen gehangen waren, die hetzelve geheel en al bedekten — Aan beide zÿden zaten drie of vier oude vrouwen te weenen, terwÿl op eenen geringen afstand, dertig of veertig jonge meisjes op den grond zaten, met eene lange kaars in de eene en eenen waaijer in de andere hand, waarmede zÿ vliegen, muskieten en andere insekten uit de nabÿheid verjoegen. Ter regterzÿde en vóór dezen troep waren voor het minst nog twee honderd vrouwen geplaatst, die, gelÿk de vorige, in korte rooden gazen baaijtjes gekleed, even eens kaarsen en waaijers in de handen hadden, zoo dat al dit licht in een besloten vertrek, hetwelk rondom geheel behangen was, eene bÿna ondragelÿke hitte veroorzaakte.— Ter linkerzÿde zaten negen priesters, die gebeden prevelden, van tÿd tot tÿd geld onder de aanwezigen uitdeelden, en het lÿk met bloemen bestrooiden. In het voorste gedeelte van het vertrek stonden zes stoelen rondom eene kleine ronde tafel, waarop, volgens 'slands gebruik een zilveren *tampat Siri* geplaatst was, en hier werden wÿ verzocht neder te zitten, tot dat de erfprins, (die dadelÿk na den dood zÿns vaders, tot koning was verkoren, daar het rÿk niet langer dan zes uren zonder opperhoofd mag blÿven) van onze aankomst zoude verwittigd zÿn. Weldra verscheen dan ook Z. H., ten halven lÿve ontbloot (hetgene hier Hofcostuum is) en door den *Tomilalang Toca*, of eersten Rÿkbestuurder vergezeld. Nu gelastte ik den tolk, hem te zeggen, dat wÿ kwamen, om, uit naam van het gouvernement, het plegtig rouwbeklag over den dood van den koning af te leggen, dat wÿ allen daardoor ook werkelÿk zeer getroffen waren, daar Z. H. de oudste bondgenoot der ***Hollanders*** en hun steeds onwrikbaar was getrouw geweest, met al hetgene de gelegenheid hier bÿ verder vorderde en vereischte. Daarop werden de rouwgeschenken, die alle in wit linnen gewikkeld waren, dewÿl niet de zwarte, maar de witte kleur hier den rouw aanduidt, uitgepakt en ten toon gespreid. Deze geschenken bestonden uit zes stukken wit linnen, om de lÿkbaar mede te bekleeden, een stuk fÿn dito, om het lÿk in te wikkelen, kamfor, kruidnagelen en andere specerÿen, om het te balsemen, eindelÿk een stuk zwart fluweel voor den troonopvolger, alsmede nog een rolletje met 20 Spaansche matten voor de onkosten der begrafenis. De nieuwe koning nam dit eene en andere gewillig aan, bedankte daarvoor de Compagnie (gelÿk ons gouvernement hier nog gewoonlÿk wordt genoemd), gaf ons zÿn leedwezen te kennen wegens het voorgevallene sterfgeval, waarover hÿ inderdaad diep getroffen scheen, en betuigde, dat hÿ niet minder, dan zÿn overledene vader, aan ons gouvernement was gehecht, en dat tot de laatste *Makassaar* daarvoor gewillig zÿn bloed zou laten. Hierop gingen wÿ zitten, en moesten mede *Siri* eten, terwÿl nog de oude gewoonte vorderde, dat elk onzer op het blad, dat de *Siri* bevattede, een rolletje met acht Spaansche matten legde, waarmede dan ook deze plegtigheid eindigde, en wÿ weder huiswaarts reden.

SPEELZUCHT.

Onlangs is er een klein Stukje te *Parys* uitgekomen, onder den titel: *Encore une victime des maisons du jeu*. Dit stukje beslaat slechts 15 bladzyden, maar hoe vrees-

selyk is deszelfs inhoud? Indien het slechts een zedelyk verhaal was, zou men het roerend kunnen noemen, en het zou steeds als zoodanig zyn doel bereiken; maar, helaas! deze geschiedenis van een vreesselyk ongeluk is maar al te waar.

De zoon van den ontvanger generaal G. was naar *Parys* gezonden, om daar te studeren. Zyne eerste brieven uit die groote stad ademden slechts kinderlyke liefde en verknochtheid aan zyne ouders; weldra verrieden zy echter eene achterhoudendheid en melankolie, die zyne ouders zeer verontrustten. EUGENIUS, zoo heette de jongeling, begeerde dikwyls geld; men aarzelde in het eerst, maar zond hem echter steeds de verlangde som. Toen evenwel deze eischen te zeer vermenigvuldigden, schreef zyn vader hem, dat hy zich hierover nader moest verklaren. En nu antwoordde EUGENIUS: "zoo moet ik dan myn ongeluk bekennen, en u belyden, dat ik door de vreesselykste aller driften als bezeten ben."

Na korten tyd werd de Heer G. by den zaakgelastigden van den koninklyken Fiskaal ontboden, die hem berigtte, dat zyn zoon valsche bankbriefjes, ter somme van 50,000 franken, had uitgegeven. De bedroefde vader verzocht een kort uitstel en bragt na twee uren de gansche som, om zynen naam van deze schande te bevryden.

Nu ging de diep bedroefde vader op reis, om zynen zoon op te zoeken, maar vernam weldra met verdriet, dat deze, een offer der speelzucht, eene kas, in zyne nabuurschap, opengebroken en bestolen had.

Om deze som te vergoeden, keerde hy spoedig terug, verkocht huis en goed, welker waarde juist toereikend was. Maar zyne vrouw kon deze overmaat van ongeluk niet langer dragen; zy werd ziek, en stierf troosteloos. Stervende verzocht zy echter haren man nog, alles te beproeven, om haren zoon op betere wegen te leiden.

Toegerust met alles, wat de laatste woorden eener stervende moeder belangryks en roerends bevatten, trok nu de vader nogmaals naar *Parys*, om zynen zoon hierdoor te roeren, en, ware het mogelyk, te verbeteren. Maar in welk eenen toestand vond hy hem? EUGENIUS had zyn verstand verloren, en kende zynen vader niet meer!

De boven alle beschryving ongelukkige vader moest nog blyven leven; maar hy verlangt naar den dood, en bidt vurig, dat zyn zoon hem moge voorgaan.

Elk, die met GÖTHE's werken nader bekend is, kent ook zyne Fragmenten over *Italië*, en uit dezelve de uitvoerige beschryving van ROSALIA's heiligdom op den *Monte Pellegrino* aan de golf van *Palermo*. Het ligchaam der heilige patronesse van *Palermo* bevindt zich, volgens KEPHALIDES Reisbeschryving van *Italië*, in de spelonk des bergs, waar hare beenderen gevonden zyn, en welke nu in een koor is veranderd, en zy zelve wordt door de geloovigen aldaar aangebeden. Deze hebben (iets, waarvan GÖTHE niet spreekt, en hetgene ook missehien eerst na zyn verblyf in die landstreek heeft plaats gehad) het ligchaam met kruisen en ordesteekenen versierd, en onlangs heeft men er zelfs het *Oostenrykske* arméekruis bygevoegd!

In geene stad op de geheele wereld zyn zoo vele bruggen als in *Venetië*. De honderd zes en dertig eilanden, waaruit deze voormalige Koningin der *Adriatische* zee bestaat, worden door vier honderd en vyftig meest steenen bruggen aan elkander verbonden.

Het pundicht van Barbaz, op een zak met 2000 Grieksche ooren, naar Konstantinopel gezonden.

Men zond, gelyk de krant liet hooren,
Onlangs een' ganschen zak vol ooren,
Den Grieken afgekapt, naar Konstantinus stad,
En stelde ze aan het volk te voren,
Dat wonder groot vermaak in 't vuil spektakel had,
Een Frank sprak tot zyn vriend: Het is toch onbewezen,
" Of al deze ooren niet van Turksche koppen zyn."
Hy kreeg ten antwoord, " Neen, ten dezen
" Bestaat hiervan in 't minst geen schyn;
Want zie, als deze duizend paren
" Van ooren, Turksche specie waren,
" Dan moesten 't tygers ooren zyn."

VARIETIÉS.

An Honest Lawyer.—An old writer closes an elaborate description of what an honest lawyer ought to be, with the following quaint and humourous expressions. He delights to be an arbitrator, not an incendiary, and has beatus pacificus oftener in his mouth than currat lex. He never wheedles any into a suit for trifles, nor animates them to undo themselves and others, for damage feasant, or insignificant trespasses, pedibus ambulando, but (as Teliphius' sword was the best cure for the wounds it gave,) advises people to compose their assaults and slanders over the same ale that begot them, nor does he in weightier matters extort unreasonable fees; for whatever the foulmouthed rabble may suggest a lawyers profession is not mercenary; the money given him is only an honorary gratuity for his advice and trouble, or a greatful acknowledgment of our obligations for his well intended endeavours; and the old emblem, of the bramble tearing the sheep's fleece that ran to it for shelter in a storm, can have no reflection upon him, whose brain is as active and his tongue as volatile, for a penniless pauper, as when oiled with the aurum potabile of a dozen guineas.

In a word, whilst he lives he is the delight of the court, the ornament of the bar, the glory of his profession, the patron of innocence, the opholder of right, the scourge of oppression, the terror of deceit, and the oracle of his country; and when death calls him to the bar of heaven, by a habeas corpus cum causis, he finds his judge his advocate, nonsuits the devil, obtains a liberate from all his infirmities, and continues still one of the long robe in glory.

Sagacity of Rats, a thorough good Story.—At Amsterdam, in a street called the Wood Market, recently lived a man who was curious in keeping fowls. One of his hens, though in the midst of summer, had several days stopped yielding her usual produce, and yet made her usual cackling; he searched the nest, but could not find even the shell of an egg, which made him resolve to watch her closely. He accordingly the next day placed himself in such a situation as to be able to observe her motions minutely; when to his great surprise he saw her discharge her egg, but no sooner was she off the nest, than three rats made their appearance. One of them immediately laid himself on his back, whilst the others rolled the egg upon his belly, which he clasped between his legs and held it firm; the other two then laid hold of his tail and gently dragged him out of sight. This wonderful sagacity was exhibited for several days to some curious observers.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 17.

SURRENDER OF CHILOE.

ARTICLES OF CAPITULATION.

1st. The province of Chiloe with the territory it embraces, which is now in the power of the royal army, will be incorporated with the Republic of Chili, as an integral part thereof, and its inhabitants will enjoy the rights of Chilian citizens.

2. All the armaments, ammunition, standards, batteries, &c. which are now in the store houses of the Archipelago, as property belonging to the royal army, will be delivered to the general-in-chief of the army of the expedition from Chili.

3. To carry into effect the delivery of the articles expressed in the foregoing article, the general-in-chief of the royal army will order them to be conducted by the same individuals to the store house of Castro, and have them placed under the custody of two Commissioners, who will effect the delivery with due form to those whom the general-in-chief of the expedition may have appointed.

4. The staff and troops which constitute the royal army, will have it in their power to go or to fix their establishments wherever they may think proper, subjecting themselves to the laws of the Republic should they choose to reside in it.

5. Those chiefs and officers who should wish to depart from the Archipelago in virtue of the preceding article, must carry it into effect in the space of two months, counting from the date of the ratification of this treaty, having it in their power to preserve their uniforms, servants, swords, &c. for this period only.

6. The equipage, property and other estate, whether real or moveable, belonging to the royal army will be sacredly respected.

7. The same will take place with regard to the inhabitants who reside in the province.

8. The transportation of any individual belonging to the royal army, desirous to be removed to any port, with his family and equipage, will be effected on account of the government of Chili, according to the rank of the individual.

9. All the prisoners of both armies will be immediately set at liberty, and will moreover enjoy the benefit of this capitulation.

10. All the political opinions which may have been uttered, or preserved by each and every member, comprehended in this treaty, will be buried in oblivion, and will not in any manner effect their character in future.

11. The authorities, persons holding any rank in the political or ecclesiastical career—the chiefs and officers as well as the bodies of the militia of the province, will remain in possession of the respective ranks which they now occupy, should they be willing to continue, and if they possess the necessary qualities to discharge their trust.

12. The garrison or troops in service which may exist hereafter in this province, will be maintained at the expense of the republic of Chili.

13. All the doubts which may arise with regard to the perfect understanding of the present treaty will be interpreted in favor of the royal army.

These articles were signed by the commissioners in the Fort of St. Antonio on the 18th of January 1826.

JOSE FRANCISCO GANA.
PEDRO PALAZUELOS ASTRUAGA.

I approve this treaty in all the thirteen articles it contains.

Tampico, January 15, 1826.
ANTONIO DE QUINTILLA.
Approved, RAMON FREIRE.

[*Extract of a letter from London, Feb. 25, 1826.*]

"The failure of the house of B. A. Goldschmidt & Co. and the death of the head of the house, Mr. B. A. Goldschmidt in four days afterwards of a broken heart, have produced a most appalling sensation here. This house was of the first rank, and possessed at no very distant period, very large property. There is no doubt that its failure is entirely to be attributed to the Colombian Loan. All the efforts and resources of the house have proved unequal to sustaining the credit of the Colombian government. For the last twelve months, continual reports have arrived from Bogota that Colombia was about to make a fresh loan, while insinuations have been circulated with the greatest industry, that the Colombian government was quite unequal to remit the dividends on the existing loans. Now it is much to be regretted that these rumours and insinuations have been left to circulate without any answer from the Colombian government? Have they published any statement of the revenue and expenditure of the Republic? Mexico and Buenos Ayres publish regular periodical statements of their financial situation by which the public may judge whether they are safe in holding their bonds, but although Colombia has its institutions organized some years earlier than Mexico, no such statement has ever appeared from the Colombian government. You know well that this is not the way to excite confidence, and how can any government expect credit without its secures confidence? More attention must be paid to matters of finance in Colombia, or the prosperity of the country will be much retarded. Colombian stock has fallen to 45 per cent. and has been as low as 34. In proportion as people have placed confidence in the Colombian government, in the same degree have they suffered. This is a grievous reflection. The Colombian government must arouse itself, and not sleep over its finances. They

must let people see what they are doing—they must shew what the real state of the country is, and I have no doubt that in so doing they will soon restore confidence."—*El Colombiano.*

MAY 20.

Extract of a letter from Puerto Cabello, dated the 9th inst:

"I presume you have already been made acquainted with the new state of things which have been adopted here,—General Paez has changed this government, and declared Venezuela a Federal State, independent of any other. What will be the issue, God knows. We expect nothing but a civil war.

"It appears that general Paez had been ordered to repair to Bogota, which he refused to do. Immediately after his refusal, an order was issued depriving Paez of the command of Venezuela, upon which he declared his intentions;—in honor of this event the troops in this place were turned out, and a Salute fired from the Castle.—We are expecting English and American vessels of war here, dispatches having been sent for that purpose."

MAY 24.

BARBADOS, May 11.

We have just received papers by the *Plover* Packet, which arrived this noon.—The latest, April 12, contains intelligence from India, which is likely to excite great apprehensions for the fate of our brave men in the East. These communications refer, in the first place, to Ava, where the Burmese had broken the Armistice, and hostilities had recommenced on the 8th November; and, secondly, to Bhurtpore before which Lord Combermere had appeared, with a force of 25,000 men, with 100 pieces of artillery. It does not appear that any official despatches had arrived, so that the information of military operations, subsequent to the breaking of the armistice, is vague. Private letters from St. Helena state, that the Burmese had actually attacked the position of Sir Archibald Campbell—that a severe engagement followed during three successive days, in which the British suffered an alarming loss, in killed and wounded, both of officers and men. The Burmese, it is said, were ultimately obliged to retire, but the English were unable to pursue them.

In Northern India, where, especially at Bhurtpore, there is a formidable opposition to the name, and the power of the East India Company, there is likely to be warm work for Lord Combermere, and his brave warriors. His Lordship was approaching the territory of a Chief, Runjeet Sing, who ranks amongst the most warlike and ambitious of the native powers of Asia.—It is reported, that the Burmese had murdered the commissioners who had been sent to treat for peace.

LONDON, April 10.

The subject next in interest to our Revenue, is the State of our Foreign Affairs. We have been told, with great confidence, that Mr. Stratford Canning has received instructions to co operate with the Duke of Wellington in his negotiations with the emperor Nicholas, and to insist with the Divan upon some compromise and settlement with Greece. Mr Canning, it is said, has addressed a note to the Porte in a tone of vigorous and bold remonstrance, approaching almost to injunction, to suspend further hostilities with Greece, and to consult with Russia upon a permanent system of amity and arrangement. We sincerely hope that this report, so confidently spread abroad, may have its foundation in truth. Indeed, the conduct of our government towards Greece has always appeared to us wanting in generosity and justice; and now that a new and more formidable enemy has taken the field against those Powers, we cannot any longer postpone our efforts to save them, without a serious reflection upon our national character. It would be an indelible disgrace to this country, if we were to suffer that most barbarous and degraded of Powers, Egypt—a country, in the language of prophecy, pronounced to be the basest of kingdoms—to wage a war of extermination against Greece. The Pacha Bey, or Mameluke savage, or whoever he may be, that reigns over Egypt, does not engage in this war as a member of the Turkish Empire; for he has long thrown off all subjection to the Porte; but, a rapacious robber, seeking to devour the fertile provinces of the Ottoman empire. Turkey, therefore, can scarcely desire such an auxiliary as a rebel Pacha; and it cannot be the interest of Russia to encourage the invasion of the fierce army of the Mamelukes.

Under such circumstances, we think a favourable opportunity is presented for England to raise her voice in the cause of generosity, justice, and Christian duty, and to put a stop to those ravages and excesses which have depopulated the finest provinces of the Mediterranean and the Archipelago. Unless this fire, which has been so long raging, be extinguished, it will be surely burn on to the very centre of Europe; and, by the natural progress of combustion, involve all other Powers in its flames.

Accounts were received, on Thursday, of the fall of the Greek fortress of Missolonghi: it has been taken by storm, and all the brave garrison put to the sword. The intelligence was received by the steam boat from Corfu, at Marseilles, and from thence transmitted by express to London. The date of the capture is not given, but the accounts are official, and confined to the very important and dreadful facts of "Missolonghi taken by storm, and the garrison put to the sword."

By the Dutch Papers, which arrived on Thursday, it is said that the government of the Netherlands refuses to give up the fortress of Luxemburgh, arising, as is said, from the differences which, according to the German papers, subsist between the government of the Netherlands and Austria and Prussia, respecting the navigation of the Rhine.

Hamburgh Papers to the 1st inst. and Lisbon Journals to the 21st ult. bring accounts of the Obsequies of the emperor of Russia and the king of Portugal. On the 18th of last month the remains of the late emperor Alexander were removed to the Cathedral of Casan, at St. Petersburgh. The procession was divided into 13 sections, and was very solemn and impressive. The hearse was drawn by eight horses, followed by the emperor Nicholas, the Grand Duke Michael, the prince of Orange, and prince William of Prussia. His Pall was supported by the Duke of Wellington, General Count Peter Tolstoi, and Lieut. General Emmanuel. The Empresses Alexandra and Maria followed in one carriage, and the body was to lie in state for several days in the Cathedral of Casan, and due notice was to be given when the interment would take place in the Church of St. Peter and St. Paul. The Lisbon Papers give a long account of the funeral honours rendered to the king of Portugal. On the 16th ult. the Infanta Donna Isabella Maria, who is at the head of the Regency, with her two sisters, went from the Palace of Bemposta to the Palace of Queluz, to visit their mother the Queen, who was confined to her room by indisposition. As soon as the health of her majesty will permit, all the members of the Royal Family will be united in the Palace of Ajuda, and the Palace adjoining, where they will fix their abode, unannoyed, it is hoped, by factious intrigues.

Carthagena papers of the 19th March contains the official document of the capitulation of Callao. It was made "in the covered way in front of the place of Callao," January 22d; the terms being proposed by the Spaniards. It grants a general pardon to all, with permission to return to Spain at the expense of Peru—the officers, &c. in English vessels, and passports and safe conduct to those who wish to go to any part of Peru. The private property was to be removed, except services of plate. It was proposed but not agreed to, that officers entering the Peruvian army should retain their grade. The property of any belonging to the garrison to be secured to them, or sold in six months according to law. The sick and wounded to be cured at the expense of Peru, and then enjoy the aforesaid privileges. The Carlos and Arequipa standards to be removed to Spain. Prisoners to be mutually released. A proposal that the debts contracted by the place since February 28, 1824, should be assumed by Peru, was refused. Deserters from Callao to be pardoned. The commander of the English frigate Briton, on board of which the garrison was to be received, was made umpire in all disputes concerning the articles of capitulation. The chiefs and officers not to bear arms against Peru during the present war. The capitulation was ratified by generals Ramon and Rodil.

The Carthagena papers say, that the engagement between the Colombian privateer Executive, and the Spanish schooner Voladora, of 8 guns and 120 men, on the coast of Cuba, Feb. 6, resulted in the loss of 3 men in the former, and 49 killed and wounded in the latter.

The Gazette of Madrid of the 2d March contains nothing new of the operations against the rebel troops landed in the vicinity of Alicante; and that paper remains silent on the subject of the invasion of Merino. Private letters of the same date speaks of debarkations amongst other troops at the bridge of Grao. These letters make mention also of the influence which these events appeared to have on the royal volunteers. It is said that the number considerably increased; and that these troops are licentious. A question of the dismission of the duke del Infantado has arisen, in consequence of the differences between him and his colleagues.—M Casafflores is spoken of as his successor.—The latter is ambassador of Spain at Lisbon at the present time.

A barrister observed to a learned brother in Court, the other morning, that he thought his whiskers were very unprofessional. 'You are right,' replied his friend, a lawyer cannot be too *barefaced*.'

FROM THE EL CONSTITUCIONAL.

Bogota, April 6.

On Friday evening, March 31st, the Chamber of Representatives, by a majority of 44 votes to 6, decided on the impeachment of Dr. Miguel Peña, minister of the High Court of Justice.—The charge brought against him is for a fraud on the Public Treasury, in the transport of 300,000 dollars, part of the sum destined according to a decree of last Congress for the use of Agriculturists, from the Treasury of Carthagena to that of Venezuela. The amount defrauded is said to be about 25,000 dollars. Sir Peyre was chosen to conduct the accusation on the part of the Chamber of Representatives.

To His Excellency the President of the Senate, Luis A. Baralt.

Bogota, March 27, 1826.

Sir—In acknowledging the receipt of your excellency's estimable note of the 16th instant, in which you inform me that by the suffrages of Congress, I have been elected vice president of the Republic, silence appears to me more eloquent than any language I could make use of to express my confusion and gratitude. Your excellency is aware of the circumstances under which the election was made, and can imagine the joy and satisfaction it has caused me.

I request of your excellency to have the goodness to lay before congress the enclosed message—a faint and imperfect expression of my feelings on this occasion, and to accept the considerations which, on the score of your public and private character, you are entitled to from

Your obedient humble Servant,

F. DE P. SANTANDER.

Copy of the Message referred to in the above communication

TO THE CONGRESS OF THE REPUBLIC OF COLOMBIA.

Gentlemen—I was confounded and overwhelmed with gratitude from the moment twenty seven provinces of the Republic honoured me with their votes for the vice presidency of Colombia. My confusion and gratitude now are beyond expression on learning that Congress has completed the election, and has chosen me to fill that situation. It is out of my power to state what I feel, or to express my exultation at the triumph which the people and their representatives have enabled me to obtain over the calumnies and jealousy of my enemies.

The Republic of Colombia has been lavish in testimonies of approbation towards the humblest of her servants. After having deposited the vice presidency in my hands, by means of her Representatives, at a time of great difficulty and danger, with the certainty that the exercise of the executive power would be associated with it, she again calls me to the same office, worthy of greater talents, more extensive knowledge, and approved ability. This, Gentlemen, exceeds even the most sanguine hopes of the human breast. I would not this day change my lot for that of any one of those men who have met with the applause and blessings of their fellow citizens; they may have deserved by their distinguished services the most glorious and heartfelt tributes of esteem from their native country: but I have done nothing for Colombia deserving of being rewarded with so much liberality and profusion. To be called a second time to the second magistracy in the Republic, with a probability that the executive power will be attached to it, and at a time when the Liberator has been elected to the first, is an honour which to me is without its equal.

Gentlemen, it is not for having raised me to the post of vice president of the Republic that I feel most indebted to Congress: it is for the precious opportunity thereby afforded me of proving to my country and her enemies that I have not aspired to that office; that I neither desire it, nor can accept of it. I have determined to present my resignation to the next Congress, as it will be composed of persons who had not interfered in the present election, and who would have the advantage of deliberating after having ascertained fully and satisfactorily the state of public opinion with respect to it; but to leave no step untried, and to take away the possibility of doubt, I also now formally resign into your hands the vice presidency for the second constitutional period. I am anxious that Colombia should see me retire from public life, and return voluntarily to a private station. My enemies, those of my country, and the whole world will then be convinced that I have not served the cause of liberty and independence for sixteen years from ambitious or self interested motives. If the Congress had elected another person for vice president, the Republic would have seen that I possess patriotism enough to have exalted that my country should have sons more worthy than myself of supreme command.

I give you thanks, Gentlemen, for the opinion you have been pleased to form of me; this last proof, which has inspired such feelings of gratitude towards you in my breast, was not wanting to secure my testimony to the civic virtues and the valuable labours of the first Constitutional Congress. Rely that during the period which still remains for me to exercise the Supreme Authority, my will will be that of the law, the public good the aim of my actions, the constitution my guide, and that I shall never in the slightest degree depart from that line of conduct which has won me the distinction and the favourable opinion of the people and of Congress.

Receive, Gentlemen, the tribute of my sincere respect, regard, and consideration.

F. DE P. SANTANDER.

Havana.—The Castle of St. Juan de Ulloa at Vera Cruz was surrendered in consequence of not being relieved by the two frigates and transports which were close off that port in October last. The senior Spanish captain is to be tried by a court-martial for cowardice. He alleges as an excuse that the Mexican squadron were under weigh when he closed the castle; that the vessels under convoy not being able to sail fast, one frigate was left to protect them, and that he alone was not able to cope with the enemy's squadron. The fact is otherwise, for we know that on the 30th October the Mexican frigate had not 30 men belonging to her, one of the 18 gun brigs was equally as bad off for men, and there was only one 18 gun brig, three little schooners, and a gun boat, ill off for seamen, that could have coped with the Spanish frigates.